

Határozatok Tára

C-221/11. sz. ügy

**Leyla Ecem Demirkan
kontra
Bundesrepublik Deutschland**

(az Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Az EGK—Törökország társulási megállapodás — Kiegészítő jegyzőkönyv — A 41. cikk (1) bekezdése — »Standstill« klauzula — Valamely tagállam területére történő belépés esetén fennálló vízumkötelezettség — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Valamely török állampolgár azon joga, hogy valamely családtagja meglátogatása céljából valamely tagállamba utazzon, és hogy ott esetlegesen szolgáltatásnyújtást vegyen igénybe”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (nagytanács), 2013. szeptember 24.

1. *Személyek szabad mozgása — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Terjedelem — Passzív szolgáltatásnyújtás — Belső foglaltság*

(EUMSZ 56. cikk)

2. *Nemzetközi megállapodások — Az EGK-Törökország társulási megállapodás — Személyek szabad mozgása — Letelepedés szabadsága — A kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikke (1) bekezdésének standstill szabálya — Közvetlen hatály*

(Az EGK-Törökország társulási megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve, 41. cikk (1) bekezdés)

3. *Nemzetközi megállapodások — Az EGK-Törökország társulási megállapodás — Személyek szabad mozgása — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — A kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikke (1) bekezdésének standstill szabálya — Terjedelem — Valamely tagállamba való beutazáshoz való jog szolgáltatásnyújtás igénybevétele érdekében (passzív szolgáltatásnyújtás) — Kizártság*

(Az EGK-Törökország társulási megállapodás kiegészítő jegyzőkönyve, 41. cikk (1) bekezdés)

1. Az EUMSZ 56. cikk által a tagállami állampolgárok, ezáltal az uniós polgárok számára biztosított, a szolgáltatásnyújtás szabadságához való jog magában foglalja a szolgáltatásnyújtás passzív szabadságát, vagyis a szolgáltatást igénybe vevő személyek szabadságát arra, hogy másik tagállamba utazzanak azért, hogy ott egy szolgáltatásban részesüljenek, anélkül hogy ezt bármilyen korlátozás akadályozná. Következésképpen a turistákat, a gyógykezelésben részesülőket, és mindazokat, akik tanulmányi vagy üzleti úton vannak, szolgáltatást igénybe vevő személyeknek kell tekinteni.

(vö. 35., 36. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 38., 40. pont)

3. A szolgáltatásnyújtás szabadságának a Brüsszelben 1970. november 23-án aláírt – a Közösség nevében a 2760/72 rendelettel megkötött, jóváhagyott és megerősített – kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a szolgáltatást igénybe vevő török állampolgárok azon szabadságát, hogy valamely szolgáltatás igénybevétele érdekében valamely tagállamba utazzanak.

E tekintetben egyrészt a társulási megállapodás, valamint a kiegészítő jegyzőkönyve, másrészt pedig a Szerződés között – különösen az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadsága és a személyek szabad mozgása között fennálló kapcsolat alapján – eltérések mutatkoznak. Különösen a kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikke (1) bekezdésének célja, valamint e rendelkezés háttere alapvetően eltér az EUMSZ 56. cikk háttérétől, többek között, ami e rendelkezéseknek a szolgáltatásnyújtást igénybe vevőkre való alkalmazhatóságát illeti.

Először is az EGK-Törökország társulás kizárólag gazdasági cél elérésére törekszik, mivel alapvetően Törökország gazdasági fejlődésének előmozdítását célozza. Az EUMSZ 21. cikk értelmében az uniós polgárokat megilletőhöz hasonló, a személyek általános szabad mozgását lehetővé tevő gazdasági szabadságok előmozdítása viszont nem tartozik a társulási megállapodás céljai közé. A személyek szabad mozgását Törökország és az Unió között e megállapodás és a kiegészítő jegyzőkönyve ugyanis egyáltalán nem írja elő általános elvként, sem pedig a társulási fejlesztésről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat, amely kizárólag a munkavállalók szabad mozgására vonatkozik. A társulási megállapodás egyébiránt kizárólag a fogadó tagállam területén biztosítja, hogy bizonyos jogokkal éljenek. Következésképpen a „standstill” klauzula csakis akkor vonatkozhat a török állampolgároknak a tagállamok területére való belépésének és tartózkodásának feltételeire, ha az valamely gazdasági tevékenység gyakorlásának velejárója.

Másodszor a kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikke (1) bekezdésében meghatározotthoz hasonló „standstill” klauzula önmagában nem teremt jogokat. Olyan rendelkezésről van tehát szó, amely minden – egy adott időponthoz képest új – korlátozó intézkedés bevezetését tiltja.

(vö. 49., 50., 53., 55., 58., 62. pont és a rendelkező rész)